

εσκεύαζες πολίτην πιστὸν καὶ αἰδήμονα,
 οὐδὲν ἂν αὐτὴν ὠφελεῖς; ναί. οὐκοῦν οὐδέ
 συ αὐτὸς ἀνωφελὴς ἂν εἴης αὐτῇ. τίνα οὖν,
 Φησι, χάραν ἔξω ἐν τῇ πέλει; ἦν ἂν δύνη,
 φυλάττων ἅμα τὸν πιστὸν καὶ αἰδήμονα.
 εἰ

οὐδὲ γὰρ ὑποδήματα) Wolf. var. οὐδὲ καὶ γὰρ.
 Non magis a philosopho porticus & balnea
 postulare possit ciuitas, quam a futore arma,
 aut a fabro ferrario calceos; Proprium philo-
 sophi munus esto, ciues ad virtutem institue-
 re, vti futoris conficere calceos, fabri arma.
 cf. Wolf. ad hl. Ceterum haec verba in libris
 fere inuerso ordine leguntur, vt & in Regio:
 ὑποδήματα ἔ. διὰ τὸν σκυτῆα, οὐδ' ὄπλα διὰ τὸν
 χαλκῆα, contra sensus rationem. Seruauit ve-
 ram lectionem Simplic. & expresserat Salmas.
 viderat iam Wolfius.

ὠφελῆς) Salm. ed. ὠφέλεις. Regius ὠφέλις.
 vulgo ὠφέλιες. ὠφέλιον τὴν πατρίδα, τοὺς φίλους,
 τὴν πόλιν, loquendi ratio Platoni, Xenophonti
 v. c. Mem. Socr. I, 6. 9. frequentatissima. Mox
 Hafn. οὐκοῦν οὐδεὶς ἑαυτὸν ἂν ὠφέλησεν ἂν, ἢ αὐ-
 τὴν. vt quoque Nilus: nisi quod αὐτὸν, &
 ὠφέλησεν, ἢ αὐτῇ, corrupte.

ἔξω, Φησι, χάραν) inuerso ordine in aliis le-
 tur; Salm. ed. etiam φ. χ. ἔξεις.

ἦν ἂν δύνη) n. χάραν ἔχαν. Glossa interlin.
 ἦγον τὴν ἀπὸ φιλοσόφου, at hanc quidem de-
 signare Epictetus noluit.

gi munere. at, si quem alium ei ciuem parares, fidum & verecundum, nihil ne illam iuuares? Ita vero. Proinde ne tu quidem patriae fueris inutilis. Quem locum igitur, inquit, in ciuitate tenebo? Quemcunque possis, simul fidum te, ac verecundum fer-

E 3

uans.

Φυλάττων ἄμα τὸν πιστὸν καὶ αἰδήμονα.) Facile aliquis leg. coniciat τὸ πιστὸν καὶ αἰδήμον, e vera graeci sermonis ratione; & sic Simplific. verba haec recitat p. 152. Sequitur quoque mox ταῦτα. Ego vero egregie etiam emendasse me putabam: Φυλάττων ἄμα ἑαυτὸν πιστὸν, sic hoc cap. supra: τῆρῶν ἑμαυτὸν πιστὸν καὶ αἰδήμονα. Nilus & Var. Harr. exhibebant σεαυτὸν πιστὸν, vt & Salm. MS. habuisse videtur, et iam expressum in ed. Meibom. MS. Hafn. ἑμαυτὸν. Enimvero, vel hic locus adolescentibus exempli loco esse potest, quam caute & circumspēcte in emendandis eiusmodi contra morem vulgarem loquendi rationibus versandum fit; nihil quidem sanius vulgata lectione; Est enim is loquendi modus familiaris Arriano, vt ex aliis locis apparet: L. III, 4. εἰ τὸν ἀκαθῆ τῆρᾶς, εἰ τὸν ἀκατάπληκτον, εἰ τὸν κατασταλμένον. quibus alius dixisset τὸ ἀκαθὲς &c. II, 22. τοῦτο γὰρ μοι συνοίσει τῆρᾶν τὸν πιστὸν, τὸν αἰδήμονα, τὸν ἀνεκτικὸν, τὸν ἀφεκτικὸν, καὶ σύνεργητικὸν, Φυλάσσειν τὰς σχέσεις. cf. I, 28. p. 148. II, 4. p. 183. II, 10. p. 119.

τί ὄφελος ἂν αὐτῇ γ.) αὐτῇ abest a Salm. Hafn. τί τὸ ὄφελος ἂν αὐτῇ γένοιτο, forte vt intelligatur

εἰ δ' ἐκείνην ὠφελεῖν βουλόμενος, ἀποβαλεῖς ταῦτα, τί ἔφελος ἂν αὐτῇ γένοιο, ἀνακιδῆς καὶ ἀπιστος ἀποτελεσθεῖς;

Κεφ. κέ.

Προετιμήθη σου τίς ἐν ἐστίασει, ἢ ἐν προσαγορεύσει, ἢ ἐν τῷ παραλαβῆθῃναι εἰς συμβουλίαν· εἰ μὲν ἀγαθὰ ταῦτά ἐστι, χαίρειν σε δεῖ, ὅτι ἔτυχεν αὐτῶν ἐκεῖνος· εἰ δὲ κακὰ, μὴ ἀχθῆ, ὅτι σὺ αὐτῶν οὐκ ἔτυχες· μέμνησο δὲ, ὅτι οὐ δύνασαι, μὴ ταῦτά ποιῶν πρὸς τὸ τυγχάνειν τῶν οὐκ ἐφ' ἡμῖν, τῶν ἴσων ἀξιοῦσθαι· πῶς γὰρ ἴσον ἔχεν δύναται ὁ μὴ φοιτῶν ἐπὶ θύρας τινὸς τῶν φοιτῶντι; ὁ μὴ παραπέμπων, τῶν παραπέμποντι; ὁ μὴ ἐπαι-

tur χάρα, sed reliqua impediunt: neque, etiam si αὐτῇ scribas, vulgatae praeferam. Nilus τί τὸ ὅ. ἂν αὐτῇ γένοιο. Vterque etiam ἀποβάλλω. mox Argent. cum MS. Gerdes. ἀποτελεσθαι.

Persequitur huius capituli argumentum Seneca de const. sap. c. 10. sqq.

προετιμήθη) vel προτιμήθη. mox Paraphr. ἐς ἐστίασιν.

ἐν προσαγορεύσει) siue sollenni illa, quae mane fiebat, cum ad potentum fores venirent,
v.

uans. quod si, dum illi prodesse vis, haec perdas, quam illi vtilitatem afferes, qui impudens & infidus euaseris?

CAP. XXV.

Est tibi praelatus aliquis in conuiuio, aut salutatione, aut dandi consilii officio. si quidem haec bona sunt, gratulari debes illi, cui ea contigerint: sin mala, non doleas, te illa non adeptum. memento autem, haud posse te, non eadem facientem ad consequenda illa, quae in nostra potestate non sunt, aequalia mereri. quomodo vero tantundem habere potest, qui fores alicuius non frequentat, quantum, qui frequentat?

E 4

qui

v. Lucian. pro Laps. int. salut. Casaub. ad Suet. Galb. c. 4. siue quacunq; alia salutatione.

αἰς συμβουλίας.) Hafn. cum Paraphr. & Nilo *συμβούλιον*. Var. Harris *συμβουλίην*, vt & Salm. MS. habuisse videtur. mox ed. Salm. *ἔτυχεν αὐτὸς ἐπείνων*, male & contra Simplicii auctoritatem p. 156. porro Hafn. & Nilus, *ὅτι σὺ μὴ ἔτυχες*, omisso *αὐτῶν*, non male, & *δίῳτι σὺ οὐ δύνασαι*.

τῶν ἴσων ἀξιοῦσθαι.) addunt Salm. & hinc aliae *ἐπείνων τῶν ἴσων*: verum tunc distingui debet.

ἐπαινωῶν, τῷ ἐπαινοῦντι; ἄδικος οὖν ἔση καὶ ἄπληστος, εἰ μὴ προέμενος ταῦτα, ἀνδ' ὧν ἐκείνα πιπράσκειται, προῖκα αὐτὰ βουλήσῃ λαμβάνειν. ἀλλὰ πῶσου πιπράσκονται θρίδακες; ὀβολοῦ, ἀν' οὕτω τύχη. ἀν' οὖν τις προέμενος τὸν ὀβολόν, λάβῃ θρίδακας, σὺ δὲ, μὴ προέμενος, μὴ λάβῃς, μὴ οἴου ἔλαττον ἔχειν τοῦ λαβόντος· ὡς γὰρ ἐκεῖνος ἔχει θρίδακας, οὕτω σὺ τὸν ὀβολόν, ὃν οὐκ ἔδωκας.

τὸν

bebat: πρὸς τὸ τ. τῶν οὐκ ἐφ' ἡμῖν ἐκείνων, τ. aut legi necesse foret ἐκείνοις τῶν ἴσων, eadem, cum illis, s. atque illi; vti Paraphr. τῶν ἴσων τοῖς ποιούσιν.

πῶς γὰρ ἴσον ἔχειν δύναται.) Omittunt ἔχειν Gerdef. Paraphr. & Wolf. qui in marg. habet.

παραπέμπων τῷ παραπέμποντι) ed. Salm. σύμπέμπων & συμπέμποντι, male. παραπέμπειν & προπέμπειν idem quod Lat. deducere, prosequi honoris causa.

εἰ μὴ προέμενος ταῦτα, ἀνδ' ὧν) vox ταῦτα parum commoda, & quae melius abesset e ratione sermonis. Abesse quoque video in Paraphr. Sed & infra τὸ μὴ ἐπαινεῖσαι τοῦτον, ὃν οὐκ ἤδελες. Eadem cum Argent. προέμενος, vulgo, προίμενος.

προέμενος τὸν ὀβολόν) ita hl. & proxime, omnes praestantiores cum Regio, non προίμενος. Regius etiam τῶν ὀβολῶν; ferrem, si τοῦ ὀβο-

qui non deducit, quantum, qui deducit? qui non laudat, quantum, qui laudat? iniustus igitur eris, & inexplebilis, si non numerato eo pretio, quo illa vaeneunt, gratis illa accipere velis. At quanti vaeneunt lactucæ? Obolo fortasse. Si quis igitur, dato obolo, lactucas acceperit; tu autem, pretio non numerato, non acceperis, haud, minus eo, qui accepit, te habere, putes: ut enim ille lactu-

E 5

cas

ὀβολοῦ cum genitio etiam Paraphr. — *πρόιτο αὐτοῦ.* Idem Regius λάβοι & λάβοις, minus bene post ἄν.

οὔτω σὺ τὸν ὀβολόν, ὅν οὐκ ἔδωκας.) Ita primum Salm. accedente Nilo Hafn. Gerdes. qui omittit τὸν, & Paraphr. quae addit καὶ post οὔτω. Superiores edd. Argent. Wolf. habebant οὔτω σὺ ὀβολόν οὐκ ἔδωκας, ut & Regius exhibit, & Medicus Paraphrastes, quo Gronov. in errorem inductus fuit.

τὸν αὐτὸν δὴ τρόπον καὶ ἐνταῦθα.) Regius, τὸν α. οὐν τ. καὶ ἐνταῦθα. Nilus & Hafn. οὔτω καὶ ἐνταῦθα.

παρεκλήθη ἐφ' ἐστίασιν.) ed. Salm. παρεκλήθη, vnde male recepere Batavae edd. Paraphr. εἰς ἐστίασιν. v. sup. ad c. 24.

ὄσου πωλᾶται) Salm. ed. & hinc alix πόσου πωλᾶ, quod praeferrem, si liceret. πωλᾶ etiam Medic. in Paraphr. in qua lege paullo ante τῷ

κα-

τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον κἀνταῦθα. οὐ παρεκλή-
 θης ἐφ' ἐστίασίν τινος· οὐ γὰρ ἔδωκας τῷ
 καλοῦντι, πόσου πωλεῖται τὸ δεῖπνον. ἐπαί-
 νου δ' αὐτὸ πωλεῖ. Θεραπείας πωλεῖ. δὲς
 οὖν τὸ διαφέρον, εἰ σοι λυσitteλεῖ, ὅσου πω-
 λεῖται· εἰ δὲ κἀκεῖνα θέλεις μὴ προϊέσθαι,
 καὶ ταῦτα λαμβάνειν, ἀπληττος εἶ, καὶ
 ἀβέλτερος, οὐδὲν οὖν ἔχεις ἀντὶ τοῦ δείπνου;
 ἔχεις

καλοῦντι pro πωλοῦντι. mox Hafn. & Nilus,
 ἐπαίνου δὲ αὐτοῦ πωλεῖ, non male. ab Hafn.
 porro Θεραπείας πωλεῖ abest; contra in Paraphr.
 additur κολακείας.

εἰ σοι λυσitteλεῖ.) Argent. εἴτι, ed. Salm. εἴ ποί.
 Hafn. & Nilus vero εἴ σοι λυσitteλές. Pro ἔσου
 πωλεῖται, quod & Regius tuetur, ed. Salm. τὸ
 πωλούμενον. Paullo ante Nilus Hafn. Gerdef.
 Var. Harr. τὸ διάφορον, non τὸ διαφέρον; nil re-
 fert.

μὴ προϊέσθαι) Hafn. & Paraphr. προϊέσθαι vt
 supra. mox ed. Salm. κἀκεῖνα λαμβάνειν, &
 ἀπληττος καὶ ἀβ. ἔση. Abest ἄ etiam in Regio.

οὐδὲν οὖν ἔχεις) Vptonus malit ἔχω, me inui-
 to. mox μὲν οὖν post ἔχεις absunt in Nilo &
 Hafn. Porro Regius ἀπὸ τοῦ δείπνου, vt & Pa-
 raphr. sed & hic Medicus ἀντὶ.

τὸ μὴ ἀνασχέσθαι αὐτοῦ ἐπὶ τῆς εἰσόδου.) Ver-
 ba haec absunt a Regio, & ab ed. Salmaf. &
 mea quidem sententia, recte; accessisse enim vi-
 den-

cas habet, sic tu obolum, quem non dedisti. ad eundem modum & hic se res habet. ad conuiuium alicuius non es vocatus; neque enim dedisti, quanti coena vaenit: atqui laude eam vendit, obsequio vendit. da igitur pretium, si e re tua est, quanti vaenit. quod si nec illa vis praestare, & haec accipere, inexplebilis es & stolidus. nihil igitur
 coe-

dentur e margine, cum quis aliud exemplum commodi, coenae vice, oblatis, adscripsisset. multo magis etiam hoc apparet e Paraphraste, qui his multa praeterea alia adtexit; quem vide. Nec tamen recens est illatum glossema, cum & Simplicius in suo habuerit; sed is exhibet τὸ μὴ ἀ. αὐτοῦ τῶν ἐπὶ τῆς εἰσόδου, Ita & Hafn. (qui habet τὸ μὴ ἀνασχέσθαι αὐτοῦ τῶν ἐπὶ,) item ed. Ven. 1528. Nilus & Var. Harrisi; cui lectioni vix est, quod facias. In Nilo versum: *eundemque non tolerasti ob ea, quae quasi pro tributo requirebat.* Putabam ob similitudinem scripturae locum corruptum, cum esset; τὸ μὴ ἀνασχέσθαι τοῦ ἀνασχίντου τῶν ἐπὶ τῆς εἰσόδου. Mer. Casaubonus e Paraphr. reponerat τὸ μὴ ἀ. αὐτοῦ, ἐπὶ τοῖς, ὅς ἤδεται. At Cl. Harrisius eam lectionem ita interpretari conabatur: *quod non toleraris seruorum eius insolentiam, qui ad fores astant.* Res ipsa vera v. Lucian. Nigr. c. 22. Necyom. c. 12. Merc. Cond.

ἔχεις μὲν οὖν τὸ μὴ ἐπαινεῖσαι τοῦτον, ὃν οὐκ ἠθέλες· τὸ μὴ ἀνασχεῖσθαι αὐτοῦ ἐπὶ τῆς εἰσόδου.

ΚεΦ. κς'.

Τὸ βούλημα τῆς φύσεως καταμαθεῖν ἔστιν, ἐξ ᾧ οὐ διαφερόμεθα πρὸς ἀλλήλους· οἷον, ὅταν τοῦ ἄλλου παιδάριον κατεάξῃ τὸ ποτήριον, πρόχειρόν ἐστιν εὐθύς λέγειν ὅτι τῶν γινομένων ἔστιν. ἴσθι οὖν, ὅτι, ὅταν καὶ τὸ σὸν κατεαγῇ, τοιοῦτον εἶναι σε δεῖ, ὅποιον, ὅτε καὶ τὸ τοῦ ἄλλου κατεάγῃ· οὕτω μετα-

τι·

Cond. 10. Seneca de const. sap. c. 14. & 15. infra c. 33. §. 13. Et forte hoc dicere voluit is, qui haec adscripsit; nisi quod exciderunt quaedam. Αὐτοῦ pro domino dictum sollenni more, notat Vpton. quam tamen observationem tantum iis in locis afferri velim, vbi aliqua ad dignitatem heri relatio & respectus est. h. l. enim αὐτὸς ἐστὶ ἐκᾶνος, ὃν οὐκ ἠθέλες ἐπαινεῖσαι, n. potentium & divitum aliquis.

τὸ βούλημα τῆς φύσεως) h. quomodo, si naturae paremus, comparati esse debemus in malis externis. Arrian. I, 17. οὐ παρακολουθεῖ τῷ βουλήματι τῆς φύσεως. cf. Laert. VII, 88.

ἐξ ᾧ οὐ διαφερόμεθα πρὸς ἀλλήλους) int. communes hominum de rerum natura notiones, προλήψεις, in quibus convenimus omnes v. c. bis duo

coenae vice habes? immo habes; quod non laudaris, quem nolebas; quod in ingressu eius insolentiam non toleraris.

CAP. XXVI.

Naturae consilium ex iis rebus, de quibus nulla inter nos controuersia est, cognosci potest; exempli gratia: si alterius puer poculum fregerit, promptum statim est dicere, Ex iis hoc est, quae fiunt. scito igitur, quum & tuum fractum fuerit, talem te esse oportere, qualis eras, quum alterius fran-

duo esse quatuor, bonum esse vtile &c. Ita Simplic. exponit, cf. Arrian. I, 22. etiam glossa interlin. διαμαχόμεθα. Argent. legit, πρὸς ἀλλήλους, verum sic malim abesse praepositionem. Mer. Casaub. illa, πρὸς ἀλλήλους adsuta esse contendit ab aliquo, qui non viderat ἐξ ὧν οὐ διαφ. esse: *erga quae indifferenter habemus.*

(ὅταν ἄλλου παιδάριον.) Ven. 1535. Argent. Wolf. cum vulgg. ὅταν τοῦ γείτονος ἄλλο π. Ed. Salm. & hinc aliae, etiam Vpton. ὅταν τοῦ γείτονος παιδ. κ. τὸ ποτήριον, ἢ ἄλλο τι, vt & MS. Gerd. exhibet, satis concinne. At Regius ὅταν γείτονος ἄλλου παιδάριον, vnde non magna sagacitate opus est, vt assequare, alterum ex glossemate esse; & esse puto voc. γείτονος, quo exponi debebat ἄλλου, quanquam nimis anguste: